

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Kučery, Ph.D. a přísedících Pavly Kadlecové a Anny Frankové v hlavním líčení konaném dne 12. 3. 2020, t a k to :

Obžalovaný

[REDACTED]

narozen [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]

je v i n e n, ž e

v přesně nezjištěném období nejméně od 4. 3. 2014, kdy poškozená [REDACTED] začala chodit do Základní školy [REDACTED] do ledna 2018 v [REDACTED] v domě č. [REDACTED], kde žil ve společné domácnosti s tehdejší družkou [REDACTED], nar. [REDACTED], společným synem [REDACTED], nar. [REDACTED], a nevlastní dcerou [REDACTED], nar. [REDACTED], za účelem vlastního pohlavního uspokojení, ačkoliv si byl vědom toho, že jmenovaná poškozená je dítětem mladším patnácti let, tuto zpočátku [REDACTED], když se nezletilé zdály špatné sny a přišla v noci za rodiči do ložnice, následně v době, kdy matka nezletilé odcházela kolem páté hodiny ranní do zaměstnání nebo v odpoledních či večerních hodinách za situace, kdy matka nebyla doma, v různých blíže nezjištěných časových intervalech, v přesně nezjištěném počtu případů textovou zprávou přivolal nezletilou [REDACTED] k sobě do ložnice, [REDACTED], v několika případech se neúspěšně pokusil [REDACTED] nezletilé, což pro poškozenou bylo bolestivé, a proto reagovala snahou o odstrčení ruky obžalovaného či útekem z ložnice, nařizoval jí, aby nic neříkala matce a smazala jím zaslané textové

zprávy, kterými jí vyzýval ke zmíněným fyzickým kontaktům, když zpočátku k takovému jednání využíval zejména nízkého věku nezletilé a její neznalosti a nevědomosti v oblasti sexuality, kdy ona nemohla ve všech souvislostech pochopit účel předmětného jednání, správně ho vyhodnotit, projevit svou vůli a účinně se bránit, později pak využívaje svého postavení v rodině, role výchovné autority podílející se na výchově nezletilé od útlého věku i obav poškozené pramenících z toho, že u něj od útlého věku pozorovala ztrátu kontroly v situacích, kdy byl pod vlivem alkoholu a vnímala agresivní a násilné prvky jeho jednání, zejména po návratu z restauračních zařízení, kdy rozbíjel věci případně se sebeпоškozoval, když z těchto skutečností subjektivně dovozovala celkovou nebezpečnost obžalovaného, přičemž výše uvedeným jednáním ohrozil také citový a mravní vývoj poškozené, když jeho jednání bylo reálně způsobilé vyvolat v poškozené nežádoucí přístupy k obecně uznávaným společenským pravidlům, nebezpečí deformace běžného vývoje vnímání sexuality, problémy při navazování intimních vztahů v dospělosti i předčasnou sexualizaci

tedy

- jiného donutil k pohlavnímu styku zneužívaje jeho bezbrannosti, čin spáchal na dítěti mladším patnácti let, a to souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží
- úmyslně ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu

tím spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

přečin ohrožování mravní výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku

a odsuzuje se

za shora specifikovanou trestnou činnost a za sbíhající se přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 9. 2019, č.j. 8T 76/2019 - 65, který nabyl právní moci dne 12. 10. 2019,

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku, za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (šest) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu obžalovaný zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá peněžitý trest ve výměře 24 (dvacet čtyři) denních sazeb ve výši 1000 (tisíc) Kč, celkem tedy peněžitý trest ve výměře 24 000 (dvacet čtyři tisíc) Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku soud stanovuje náhradní trest odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců, pro případ, že by peněžitý trest nebyl vykonán.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Hřebíková

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel v silničním provozu na dobu 2 (dva) roky.

Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a § 99 odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení sexuologické formou ústavní.

Podle § 43 odst. 2 věta druhá trestního zákoníku se ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 9. 2019, č.j. 8T 76/2019-65, jakož i všechna další rozhodnutí, na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit nezletilé poškozené [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted], současně bytem [redacted] na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši 150 000 (sto padesát tisíc) Kč, včetně úroku z prodlení ve výši 10,00 % p. a. jdooucího ode dne 8. 1. 2020 do zaplacení, když se zbytkem uplatněného nároku se poškozená podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

1. Z důkazů provedených při hlavních líčeních soud zjistil skutkový stav uvedený shora ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný [redacted] kategoricky popřel, že by se dopustil jednání, které mu bylo kladeno obžalobou za vinu. K doplňujícím dotazům uvedl, že s [redacted] žil ve společné domácnosti asi od roku 2010 do roku 2018. Vztah mezi nimi skončil proto, že jmenovaná chtěla žít opět v [redacted], kde má kamarády, obžalovaný tam však nechtěl. Společně vychovávali dvě děti. Syna [redacted], který je jeho vlastním a [redacted], která má jiného otce. S [redacted] měl dobrý vztah, konflikty spolu neměli. Považoval ji za svoji dceru. Rozdíly mezi dětmi nedělal. Fyzické tresty vůči nim nepoužíval. Nedokáže si vysvětlit, proč poškozená uvádí skutečnosti, které jsou obsaženy v obžalobě. Do práce chodil, dělal střechy. Vydělal si cca 20.000 Kč. V minulosti hrál automaty. Stávalo se, že prohrál více peněz. Měsíčně se mohlo jednat o 15 000 Kč. Peníze si potom musel půjčovat od bratra. V období od roku 2010 do roku 2015 pil hodně alkohol. Někdy chodil domů opilý. Poté se stalo, že se choval nevhodným způsobem, zejména rozbíjel věci nebo sám sebe zranil. Na toto chování děti reagovaly strachem. Sexuální život s paní [redacted] byl standardní. Sexuálně se stýkali tak jednou týdně. Jednalo se o běžný sex. Děti měly dohromady svůj pokoj. Někdy si k nim chodily lehnout do ložnice. Většinou se tak stalo v noci, když se vzbudily. Po rozchodu s paní [redacted] a jejím odstěhování do [redacted], [redacted] již v domě nespala. Syn za ním jezdil. [redacted] u něj byla o Vánocích a asi dvakrát v létě, nikoliv však přes noc. Poškozené zprávy, aby za ním šla do postele, neposílal. Jednou jí takovouto zprávu odeslal, jednalo se však o zprávu, která byla doručena [redacted], která u nich krátkodobě pobývala a s níž měl intimní vztah. Když se o této zprávě [redacted] dozvěděla, ptala se jej, jestli jí psal, on jí odpověděl, že nikoliv. S tímto vysvětlením se [redacted] spokojila. V den, kdy [redacted] proti němu vznesla obvinění, byl s dětmi nakupovat v [redacted]. [redacted] si zde za 300 Kč nakoupila šminky. Pak je odvezl domů a za několik hodin mu volala [redacted] a křičela do telefonu, co udělal [redacted] a zda je spokojený. Po této události již s [redacted] v kontaktu nebyl. S paní

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Hřebíková

██████████ se rovněž nestýká, pouze si u ní vyzvedává syna. S ním jsou vztahy v pořádku. Výživné na něj hradí.

3. Poškozená ██████████ v přípravném řízení v rámci výslechu provedeného v souladu s ustanovením § 102 odst. 1 trestního řádu uvedla, že když nastupovala do základní školy v ██████████, docházelo k rekonstrukci společně obývaného domu. Z tohoto důvodu, spali všichni společně v jedné posteli. Zatímco matka spala, obžalovaný jí začal ██████████. To trvalo asi pět minut. Poškozená se tehdy k němu obrátila a usnula. Jednání obžalovaného se nebránila, neboť již jako malá z něj měla respekt a bála se ho. To i vzhledem k tomu, že obžalovaný chodil domů opilý. Když byl dům zrekonstruován, spala již sama. Jednoho dne měla špatné sny a tak běžela za matkou a obžalovaným do postele. Zde jí obžalovaný ██████████. Vzhledem k tomu, že se jej bála, mu nedala ruce pryč a vyčkala, až skončí. K obdobnému jednání docházelo, i když leželi na gauči, v případech, kdy obžalovaný přišel dříve z práce a matka ještě nebyla doma. Obžalovaný poškozenou ██████████. Když jí to bolelo, snažila se utéct, někdy i utekla. ██████████. Po poškození chtěl, aby mu ██████████. V některých případech mu ██████████. Když ██████████ mu ██████████. Při takovém jednání jí nijak nevyhrožoval, jednou nebo dvakrát jí však řekl, aby to neříkala mámě. Pokoušel se rovněž ██████████. To se mu však nedařilo, neboť jí to bolelo. O ██████████ se pokusil asi v pěti až deseti případech. ██████████ asi patnáctkrát. Po takovém jednání nekrvácela. Jednání obžalovaného skončilo poté, co se přestěhovali, tehdy chodila do páté třídy. Když se odstěhovali z ██████████, byla zde u nevlastního otce ještě jednou. I tehdy to však na ni zkoušel. Z tohoto důvodu již za ním jezdit nechtěla. Obžalovaný jí posílal SMS zprávy. Například, ať jde večer k němu, když šla matka za kamarádkami do baru. Napsal jí také, aby danou SMS smazala, aby ji neviděla matka. Ona k němu šla, protože se ho bála. Jednou takovou SMS našla matka a snažila se věc řešit. Ona se ale obžalovaného bála, a proto pouze brečela a nic neřekla. Matka se ptala na zprávu obžalovaného. Ten se vymluvil a matka to nechala být. Když se bavila s kamarádkou ██████████ o ženských problémech, zeptala se jí jmenovaná, zda již byla u gynekologa. Ona se začala obávat, že pokud bude na gynekologické prohlídce, mohlo by se zjistit, že již není panna. I z tohoto důvodu se rozhodla, že věc již v sobě nesmí dusit a o jednání obžalovaného pověděla matce.
4. Svědkyně ██████████ uvedla, že s obžalovaným se seznámila v červnu 2008. Nejprve bydleli v ██████████ u její matky. Poté se odstěhovali do ██████████ k babičce obžalovaného. Následně bydlela pouze ona s dětmi určitou dobu v ██████████. Pak se přestěhovali do ██████████. Zde bydleli do doby, než se od obžalovaného definitivně odstěhovala. Problémy ve vztahu pramenily z toho, že když obžalovaný dostal výplatu, tuto často prohrál v automatech. Na rodičovské byla se synem 4 roky. Syn se narodil v roce 2009. Poté pracovala u pana ██████████, následně v restauraci ██████████, poté v ██████████. Na základní životní potřeby dětí prostředky měli. Obžalovaného v případě potřeby podporoval bratr. Vůči ní obžalovaný žádného násilí neužíval. Když přišel opilý, rozbíjel věci, například televizi. Někdy se také sám poškozoval. K dětem se choval hezky, agresivní vůči nim nebyl. Děti se ho spíše bály, když přišel domů opilý. ██████████ k němu měla dobrý vztah, říkala mu tati. Vztah mezi ní a obžalovaným byl ukončen proto, že si přestali rozumět. Při rozchodu nedocházelo k žádným hádkám ani konfliktům. Svědkyně prostě vzala děti a od obžalovaného se odstěhovala. O jednání, kterého se obžalovaný dopouštěl, jí dcera řekla až rok poté, co se od obžalovaného odstěhovali. ██████████ nechtěla k otci do ██████████ jezdit, když jí navrhla, aby jela společně s bratrem, dostala doslova hysterický záchvat a návštěvu odmítla. Styku obžalovaného se synem nebránila. Výživné na syna je jí ze strany obžalovaného pravidelně hrazeno. V bytě v ██████████ měly děti samostatný pokoj. Stávalo se, že za nimi chodily do postele. Společně si zde povídali. Někdy děti

ještě usnuly. Když pracovala u pana [REDAKCE], odjížděla ve 4:10 hod. autobusem do [REDAKCE]. Domů přijížděla v 15:45 hod. Děti se koupaly samy. Když se koupal obžalovaný, nedovolovala [REDAKCE], aby chodila do koupelny. Nevšimla si, že by mezi obžalovaným a dcerou k něčemu docházelo. Pouze jednou jí dcera řekla, že usnula u obžalovaného a on jí začal osahávat. Jednou, když byla doma, viděla, jak dceři od obžalovaného přišla zpráva ve znění „přijdeš za mnou zase dneska do postele“. Následně přišla zpráva „vymaž to, ať to máma nevidí“. Když se na to dotazovala obžalovaného, řekl jí pouze, že se spletl. Zpráva měla být údajně určena někomu jinému. Inkriminovaného dne šla za dcerou do koupelny, kde ji viděla plakat. Dcera se jí svěřila s tím, že ji obžalovaný měl [REDAKCE]. Hovořila o tom, že si musela [REDAKCE]. Bylo jí řečeno i to, že obžalovaný při výše uvedeném v některých případech [REDAKCE]. Důvodem toho, že jí tyto skutečnosti sdělila, bylo to, že se s kamarádkou bavily o prvních měsíčkách a ona se obávala toho, že v důsledku jednání obžalovaného již není pannou. Uváděla i to, že v důsledku jednání obžalovaného pocítovala bolest. Sdělila, že někdy i utekla. Vysvětlovala také, že se vše bála říci, protože z obžalovaného měla strach, neboť obžalovaný někdy býval vzteklý a agresivní. Svědkyně ji poučila o tom, jak důležité je, aby v tomto případě sdělila pravdu. Odkázala i na trestněprávní aspekty nepravdivé výpovědi. Poškozená přes výše uvedené na svých tvrzeních setrvala a uvedla, že věc ze sebe musela dostat. Svědkyně se jí zeptala, zda má obžalovaný na těle nějaké specifické místo a poškozená jí řekla, že se jedná o tři bradavičky na [REDAKCE]. Tím jí ujistila, že k něčemu muselo dojít. Není jinak možné, aby o těchto bradavičkách věděla. Nenapadá ji jediný důvod, proč by si dcera vše vymyslela. Její spontánní sdělení bylo velmi věrohodné. [REDAKCE] nikdy nebyla psychologicky, psychiatricky vyšetřována. Nikdy neměla žádné problémy v tomto směru. Dcera je pravdomluvná, nestalo se, že by jí někdy lhala. Uvedené sdělila i před svědkyní [REDAKCE], kterou na místo přivolala. Svědkyně následně volala obžalovanému a chtěla od něj vysvětlení, on jí odvětil pouze „co ti na to mám říct“. Následně se rozhodli, že věc oznámí na policii. S dcerou se ne bavila o tom, jak probíhá sexuální interakce mezi mužem a ženou. Neví o tom, že by v tomto směru studovala nějakou literaturu. Nemyslí si, že v té době její sexuální vývoj dosáhl bodu, kdy by měla zájem získávat informace o pohlavním životě. Svědkyně si všimla i změny chování poškozené. Když se odstěhovali z [REDAKCE] a začali bydlet v [REDAKCE], zavírala se v pokojíčku, nechodila ani ven ani za kamarádkami. Poté, co jí řekla, k čemu docházelo, viditelně se jí ulevilo. Jediným problémem je tak v současné době vztah k bratrovi, který je negativní kvůli obžalovanému. Co se týče paní [REDAKCE], ta u nich pobývala ve společné domácnosti tak 4 - 5 dní. Jezdila za svědkyní. Byly kamarádky a ona pracovala v [REDAKCE]. Když si jela do Čech něco vyřídit, pobývala u nich. Svědkyně neví, jestli mezi sebou s panem [REDAKCE] měli nějaký vztah. Dcera jí jednou řekla, že obžalovaného s tetou [REDAKCE] „načapala“ v posteli.

5. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že [REDAKCE] zná asi tři roky, když se seznámili v zaměstnání. Vzájemně se navštěvují, neboť jmenovaná bydlí kousek od ní. Zhruba stejně dlouho zná i dceru paní [REDAKCE]. Inkriminovaného dne u ní byla paní [REDAKCE] na návštěvě. Poté, co odešla, svědkyni volala, aby urychleně přišla k ní domů. Svědkyně se k ní dostavila asi během deseti minut. Důvodem žádosti paní [REDAKCE] bylo zřejmě to, že k sobě mají blízko. Když se svědkyně dostavila [REDAKCE] seděla vykoupaná v pyžamu v obýváku a plakala. Svědkyně se jí zeptala, co se jí stalo a [REDAKCE] začala sama spontánně mluvit. [REDAKCE] u rozhovoru seděla, [REDAKCE] však povídala sama. Uváděla, že se obžalovaný [REDAKCE]. Hovořila také o tom, že obžalovanému [REDAKCE]. Uváděla také, že mu [REDAKCE]. Sdělila, že takovéto jednání obžalovaného vůči ní probíhalo od 1. třídy a trvalo až do doby, než se od obžalovaného odstěhovali. To, že věc nikomu nesdělila, vysvětlovala tím, že se bála, že jí nikdo nebude věřit a budou se jí smát. Z obžalovaného také měla strach. Hovořila asi hodinu, pořád opakovala, co musel dělat. Při popisu události brečela. Když se do ní obžalovaný pokoušel vniknout, bolelo ji to. Jednou i utekla. [REDAKCE]. Tvrdila, že si musela dávat budíka a chodit ráno za obžalovaným do postele. Kromě toho, že po

dobu rozhovoru brečela, se také třásla. Když se jí paní [redacted] zeptala, zda má obžalovaný nějaké zvláštní místo na těle, uvedla, že má [redacted] bradavičku nebo bradavičky, což [redacted] potvrdila. V té chvíli svědkyně uvěřila, že [redacted] hovoří pravdu. [redacted] sdělovaným skutečností nemohla uvěřit. Byla zděšená a rozčilená zároveň. Následně svědkyni sdělila, že o jednání obžalovaného vůči [redacted] neměla tušení. Pouze pozorovala, že byla uzavřená a nechodila ven. Za obžalovaným v žádném případě nechtěla jezdit. Poté, co si [redacted] vyslechli, vydali se věc oznámit na policii. O obžalovaném paní [redacted] říkala, že hodně pil a v opilosti byl agresivní. Uváděla, že rozbíjel věci, například televizi, se kterou hodil o zem. Svědkyně se domnívá, že důvodem rozchodu obžalovaného a paní [redacted] byl právě alkohol. Po události svědkyně [redacted] dále vídala. Bylo na ní patrné, že se její chování změnilo a již nebyla uzavřená. Viditelně se jí ulevilo. [redacted] nikdy nesdělovala, že by s [redacted] měla výchovné problémy, nikdy se nezmínila, že by lhala.

6. Svědkyně [redacted] uvedla, že se s paní [redacted] občas navštěvovaly, nejednalo se ale o pravidelné návštěvy. Obžalovaného pouze několikrát viděla. [redacted] kamarádila s její dcerou [redacted]. Když byly na ranči v [redacted], tak se stýkaly často. [redacted] se zde věnovala své zálibě v koních. S paní [redacted] měla [redacted] standardní vztah. [redacted] zmínila, že obžalovaný často pije alkohol a hraje automaty. O vztahu mezi ním a dětmi nic neuváděla. Pouze jednou jí sdělila, že jí [redacted] řekla, že se jí obžalovaný měl dotýkat. Časově toto sdělení není schopna zařadit. Dceři [redacted] o vztazích s rodiči nic neříkala. S bratrem měla [redacted] běžný sourozenecký vztah.
7. Svědkyně [redacted] sdělila, že ve společné domácnosti [redacted] a obžalovaného byla roce 2016 celkem třikrát. Vždy se jednalo o období několika dnů. Pobývala u nich, na základě nabídky paní [redacted], když přijela z [redacted], neboť v [redacted] nemá kde bydlet. [redacted] jí také asi 4 měsíce hlídala psa, kterého v [redacted] nemohla mít. Vztah mezi obžalovaným a [redacted] byl standardní. Jmenovaná si stěžovala, že jí nedává peníze. K dětem se obžalovaný choval dobře. Děti ho měly raději než paní [redacted]. Rozdíly mezi nimi nedělal. Ničeho nestandardního ve vztahu mezi obžalovaným a poškozenou si nevšimla. Vadilo jí pouze chování [redacted], která z koupelny chodila nahá a takto si sedala na gauč. Následně na ni musela zakřičet paní [redacted], aby se oblékla. Vůči dětem nebyly používány tělesné tresty. Děti se v koupelně myly samy. Mezi ní a obžalovaným došlo k vzájemné sexuální interakci. Děti byly v té době ve vedlejším pokoji. S obžalovaným si zasílala soukromé SMS zprávy, k jejichž obsahu se nechce vyjadřovat. Neví, zda jí obžalovaný psal zprávu, aby za ním přišla do postele. Pokud v přípravném řízení uvedla, že [redacted] na pana [redacted] žárlila, vedlo ji k tomu chování poškozené. Když například paní [redacted] šla do práce, ona hned vyskočila z postele a kontrolovala ji, současně vůči ní měla narážky. V současné době není s [redacted] ani obžalovaným v žádném kontaktu.
8. Svědek [redacted] uvedl, že s [redacted] se dali dohromady přes sociální síť, znali se však již od dětství. Ve společné domácnosti začali žít 5. ledna 2018. Vztah spolu udržovali ještě v době, kdy paní [redacted] žila v [redacted]. Od jmenované věděl, že obžalovaný chodí domů často opilý, ničí věci, a že se ho bojí děti. Péči o děti vysloveně zanedbával. Svědek se tedy rozhodl, že zajistí paní [redacted] i jejím dětem nové bydlení. Za tímto účelem si od bratra půjčil byt na [redacted] v ulici [redacted], který částečně zrekonstruovali. Inkriminovaného dne se šla [redacted] koupat. [redacted] vzápětí také šla do koupelny. Po chvíli vyšla ven a svědek slyšel, jak křičí do telefonu. Křičela něco jako „co jsi jí dělal ty prase“ Mezitím z koupelny vyšla [redacted] a šla do obývacího pokoje. Svědek se jí zeptal co se děje. To mu však odmítla říct. Poté, co zvýšil hlas, řekla mu, že jí otec něco dělal, ať se zeptá matky. Do další konverzace již nevstupoval a nechal na matce a paní [redacted], aby zjistily, co se stalo. Poté se všechny odebraly na policii. [redacted] po odstěhování z [redacted] zásadně odmítala jezdit k nevlastnímu otci. Byla ochotna s ním být, jen pokud nebyli sami, a to ještě na poměrně krátkou dobu. Svědek se nikdy nesetkal s tím, že by [redacted] lhala, něco fabulovala.

Její prospěch ve škole je dobrý, výchovné problémy nejsou, učitelé ji chválí. Od okamžiku, kdy se svěřila, se zásadně změnilo její chování, a to v pozitivním slova smyslu. Nyní se opět zajímá o koně, je aktivní a má radost. Svědek nepozoroval, že by ve vztahu k němu stála o sexuální interakci, či jej v tomto směru nějak provokovala. Ve vztahu k bratrovi registrují problém, kdy poškozená k němu začala cítit určitý odpor, což zdůvodňuje jeho vztahem k obžalovanému.

9. Ve smyslu ustanovení § 211 odst. 1 trestního řádu byla u hlavního líčení přečtena výpověď [REDAKCE]. V souladu s ustanovením § 102 odst. 2 byl přečten protokol o výslechu nezletilého [REDAKCE]. Z těchto důkazů nevyplývala pro tuto věc žádná významná zjištění.
10. Znalec Mgr. Václav Šnorek v závěrech svého znaleckého posudku uvedl, že u posuzovaného [REDAKCE] nejsou v současnosti zjišťovány známky žádné významné psychopatologie. Jeho osobnost je velmi jednoduše strukturována, a to se odráží ve všech oblastech jeho života včetně sexuality. Posuzovaný preferuje jednoduché a srozumitelné situace, jakmile je realita méně přehledná anebo emočně více zatěžující, není schopen postihnout veškeré aspekty, reaguje nepřiměřeně anebo nevhodně. Není schopen uvažovat v souvislostech. Nedovede anticipovat důsledky svého jednání, vychází z toho, co je momentálně pro něho příjemné. Je emočně a psychosociálně nezralý. Vyžaduje bezprostřední uspokojení svých potřeb. Výsledek činnosti posuzovaného hodně závisí na motivaci, přičemž mezi motivy jednání převažují spíše vnější pobídky. Dobře u něho funguje pozitivní či negativní zpěvňování, zvnitřnělý systém abstraktních morálních pravidel prakticky nemá. Je orientovaný na každodenní obyčejný život bez komplikací. O sociální kontakt má zájem, je spíše extrovertně nastavený. Je přátelský, nechce druhým ubližovat. Převážně se přizpůsobuje tomu, co lidé chtějí, ale ti musí svůj postoj explicitně a srozumitelně vyjádřit. Jeho schopnost empatie je poměrně omezená. Subtilní sociální signály není schopen zachytit, ani dekodovat. V mezilidských vztazích klade důraz na vlastní potřeby a zájmy, hledisko druhých zpravidla nezohledňuje. Posuzovaný disponuje v současnosti podprůměrnou inteligencí. Jeho schopnost řešit adekvátním způsobem abstraktní i praktické problémy je snižena. Je nutné počítat s tím, že se často nedokáže efektivně vyrovnávat s nároky prostředí. Jeho myšlení je sice souvislé a logické, ale velmi jednoduché. Výsledky jsou vyrovnané, ukazují, že posuzovaný využívá vrozený potenciál tak, jak může. Schopnost informace do paměti ukládat, uchovat je a následně vybavit není narušená, paměťové schopnosti dosahují podprůměrné úrovně. Posuzovaný mohl v inkriminované době vnímat fakta s ohledem na průběh okolností, je schopen zapamatovat si průběh událostí a tyto události následně správně reprodukovat. Pokud se posuzovaný jedná, které je mu kladeno za vinu, dopustil, spočívá pravděpodobně jeho motivace především v povahových vlastnostech. Jedná se o intelektově subnormní, jednoduchou, emočně a psychosociálně nezralou osobnost, která podlehlá svým impulzům bez náležitého uvážení důsledků. Ve srovnání s běžnou populací nevykazuje osobnostní charakteristiky, které by zvyšovaly pravděpodobnost vybavení agresivních vzorců chování. Vůči sobě se rovněž destruktivně neprojevuje. Jako projev nedostatečné osobnostní vyspělosti může u posuzovaného docházet ke lhaní, pokud by se tak stalo, jednalo by se však o velmi nesofistikovaný způsob lhaní. Frustrační tolerance posuzovaného je snižena. Konfrontacím s překážkami se vyhýbá, těžkosti ignoruje. Když tato strategie selže, zůstává bezradný, neschopný smysluplné akce. U posuzovaného převažují méně zralé ochranné mechanismy. Při adekvátním terapeutickém vedení posuzovaného může být prognóza vzhledem k možnosti protispolečenského vedení příznivá. Pokud bude uložena sexuologická léčba, bude terapeutické vedení zajištěno v jejím rámci, jinak by byl žádoucí rehabilitační program pro odsouzené. Resocializace je možná za předpokladu adekvátního terapeutického vedení a psychosociální podpory ze strany blízkého okolí.
11. Znalec Mgr. Miroslav Macho ve svém znaleckém posudku mimo jiné uvedl, že rozumové schopnosti poškozené jsou ve srovnání se stejně starou populací celkově v pásmu vyššího průměru. Mnesticke schopnosti posuzované jsou převážně v pásmu vyššího průměru, krátkodobá pracovní paměť je velmi dobrá, dlouhodobá paměť na události je průměrná. Hůře si zapamatovává neznámé

pojmy a náhodná čísla, při nemožnosti provázat je s logikou, tzn. nemá cvičenou mechanickou paměť. Události jistě prožité si vybavuje obsahově vcelku přesně, horší je časová lokalizace prožitku, není-li vázán na jinou událost. Významné poruchy v percepci, retenci či reprodukci, které by zkreslovaly vzpomínky, nejsou patrné, nezjištěny tendence ke konfabulaci či bájně lhavosti. V rámci normy imponuje její osobnost jako extrovertně laděná, spontánní, přímá, nadšená, v soc. kontaktu je vřelá, důvěřivá, spolupracující. Je citově závislá na blízkých vztažných osobách, má vyšší potřebu soc. přijetí a projevů náklonnosti. Při řešení problému se spoléhá na sebe, věří ve své schopnosti, má přiměřené aspirace. Emočně je převážně stabilní, emoce projevuje ve střední intenzitě s převahou pozitivních emocí, bez výraznějších projevů impulzivity, explozivity, náznaků depresivního ladění či dysforie. Je schopna ovládat své projevy a city, dobře se vyrovnává s psychickou zátěží a neúspěchy. Volní vlastnosti jsou převážně stálé, oficiální nařízení autority respektuje, uznává společenská pravidla, je spolehlivá, zodpovědná a v dodržování závazků a péči o sourozence. Zvažuje své jednání i motivy jednání druhých. Nezjištěny zvýšené tendence k vědomé účelové lhavosti ani náznaky poruch chování. Aktuální psychický stav posuzované stabilizovaný, bez výraznějších výkyvů nálad (běžná emoční rozkolísanost v důsledku dospívání), v poslední době uvádí převažující veselou náladu. Posuzovaná je komunikativní, přátelská, sdílná, působí spokojeně, projevuje přiměřené sebevědomí, s případnými překážkami a neúspěchy se vypořádává vcelku dobře. V době vyšetření uvádí, že spí v kuse, nepříjemné sny, nepříjemné či traumatizující návratové vzpomínky na šetřenou událost neguje. K rodinným příslušníkům, spolužákům i k ostatním je převážně přátelská, aktivně vyhledává kontakt s rodinnými příslušníky, kamarády, spolužáky a vrstevníky. Psychofarmaka neužívala ani nepotřebuje.

12. Znalkyně MUDr. Želmíra Herrová v rámci závěrů svého znaleckého posudku konstatovala, že obžalovaný v době spáchání trestného činu netrpěl a v současné době ani netrpí duševní poruchou v pravém slova smyslu ani poruchou ve smyslu psychopatie, ale škodlivým zneužíváním alkoholu a neúplnou sexualitou. Obžalovaný byl v době spáchání trestného činu schopen plně rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a své jednání byl schopen ovládat podstatně sníženě, z důvodu přítomnosti sexuální deviace neúplné sexuality. Jeho ovládací schopnosti byly v inkriminované době podstatně sníženy z důvodu sexuální deviace a rozpoznávací schopnosti byly plně zachovány. Duševní stav obžalovaného je v současné době dobrý, je schopen chápat smysl trestního řízení. Možnost resocializace obžalovaného je dobrá po absolvování ochranné sexuologické léčby ústavní. U obžalovaného byla zjištěna sexuální deviace. Jedná se o neúplnou sexualitu. Neúplnost této sexuality spočívá v tom, že nemá schopnosti namluvit si dospělou ženu. Pokud vytvoří párovou vazbu se ženou, tak jen s takovou, které chybí cudnost. Protože pubertální děvčata se vyznačují tím, že cudnost také nemají plně vyvinutou, daří se mu navazovat kontakty s pubertálními děvčaty, a to o to lépe, pokud s ním, žijí ve společné domácnosti. Pobyt obžalovaného na svobodě je nebezpečný pro společnost a znalkyně navrhuje ochrannou léčbu formou ústavní. Obžalovaný není víc agresivní osobou, nemá větší dispozice k agresivnímu jednání ve vypjatých situacích, než je u většinové populace.
13. Podle § 213 odst. 2 trestního řádu soud přečetl lékařskou zprávu vypracovanou [redacted], ambulanci zprávu Nemocnice [redacted] týkající se [redacted], zprávu Statutárního města [redacted] o nezl. [redacted], zprávu Městského úřadu v [redacted], Městský úřad [redacted], odbor sociálních věcí a OSPOD, zprávu Základní školy [redacted], [redacted], zprávu Okresní správy sociálního zabezpečení [redacted], zprávu Úřadu práce ČR, opis z evidence přestupků, opis z evidence Rejstříku trestů a zprávu Městského úřadu v [redacted], týkajících se obž. [redacted]. Ve smyslu ustanovení § 213 odst. 1 trestního řádu předložil soud ostatní obsah spisového materiálu stranám k nahlédnutí.
14. Ze zprávy Magistrátu města [redacted], odbor sociálních věcí, oddělení sociálně právní ochrany dětí se podává, že až do přijetí zprávy o zjištění poměrů nezletilé ze dne 11. 3. 2019 nebyl důvod činit ze strany OSPOD jakékoliv úkony a rodině poskytovat sociálně právní ochranu. Dne 4. 4.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Hřebíková

2019 provedl Magistrát města [redacted] šetření u matky nezl. [redacted] na adrese [redacted]. Bylo zjištěno, že matka žije s nezletilými dětmi a přítelem [redacted] v panelovém domě, kde mají kdy dispozici bytovou jednotku o velikosti 3+1. Bytové a hygienické podmínky rodiny byly shledány v naprostém pořádku.

15. Ze zprávy Základní školy [redacted], [redacted], vypracované třídní učitelkou vyplývá, že nezletilá [redacted] navštěvuje VI. třídu. Jedná se o živou, šikovnou dívku. Její školní výsledky jsou velmi dobré. V prvním pololetí šestého ročníku měla vyznamenání. Na vyučování se doma pravidelně připravuje, nosí potřebné pomůcky. Školní výsledky odpovídají jejím schopnostem. Do školy chodí řádně a včas, hygiena a čistota oblečení jsou samozřejmostí. Ve třídě má bezproblémové vztahy s ostatními spolužáky. Je dětská přátelská, veselá, ochotná pomoci, ráda si povídá. V třídním kolektivu nemá potřebu strhávat na sebe pozornost. K autoritám má respekt. Její chování je bezproblémové. Její velkou zálibou jsou koně. Školních akcí se účastní, i mimo školu je její chování v pořádku. Nikdy na ní nebyly shledány známky hrubého zacházení. Spolupráce rodiny se školou je v pořádku.
16. Ze zprávy Základní školy a Mateřské školy [redacted] vyplynulo, že nezletilá [redacted] navštěvovala tuto školu od 4. 3. 2014 do 11. 12. 2018.
17. Z lékařské zprávy vypracované [redacted] je zřejmé, že na vnitřní straně genitálu obžalovaného byly shledány condylomata ac. (genitální bradavice). Tyto jsou zachyceny na pořízené fotodokumentaci.
18. Dotazem na Úřad práce České republiky, Krajská pobočka v [redacted] bylo zjištěno, že [redacted] byla zaměstnána v období od 4. 6. 2013 do 29. 7. 2013 u spol. [redacted], v obdobích od 27. 5. 2014 do 31. 5. 2014, od 27. 5. 2014 do 20. 2. 2015, od 17. 3. 2015 do 30. 9. 2015 u společnosti [redacted] a v období od 1. 3. 2016 do 28. 2. 2017 u [redacted].
19. K dotazu soudu k osobě [redacted] sdělila Okresní správa sociálního zabezpečení [redacted], že v období od 4. 6. 2013 do 29. 7. 2013 (zaměstnavatel [redacted]) není evidována pracovní neschopnost. V období od 27. 5. 2014 do 31. 5. 2014 (zaměstnavatel [redacted]) je evidována dočasná pracovní neschopnost v trvání od 27. 8. 2014 do 22. 9. 2014. V období od 17. 3. 2015 do 30. 9. 2015 u zaměstnavatele [redacted] není evidována dočasná pracovní neschopnost. V období od 1. 3. 2016 do 28. 2. 2017 (zaměstnavatel [redacted]) je evidována pracovní neschopnost v trvání od 5. 9. 2016 do 20. 9. 2016 a dále od 27. 10. 2016 do 30. 5. 2017.
20. Soud dále provedl důkaz spisem Okresního soudu v Českých Budějovicích, sp. zn. 8T 76/2019. Z něj zjistil, že trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 9. 2019, č.j. 8T 76/2019-65, který nabyl právní moci dne 12. 10. 2019 byl obžalovaný uznán vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a odsouzen k peněžitému trestu ve výměře 24 denních sazeb ve výši 1000 Kč, celkem tedy peněžitému trestu ve výměře 24 000 Kč. Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku stanovil soud náhradní trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců, pro případ, že by peněžitý trest nebyl vykonán. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního řádu byl obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel v silničním provozu na dobu 2 roky.
21. Soud zamítl návrhy na další doplnění dokazování vznesené ze strany obhajoby. Má za to, že důkazy v podobě revizního znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – odvětví sexuologie, opětovného výsledku [redacted] a doplnění psychologického znaleckého posudku ve vztahu k poškozené, jsou nadbytečné, když soud provedeným dokazováním získal dostatek důkazů, které jednoznačně a přesvědčivě svědčí o vině obžalovaného. K důvodnosti takového rozhodnutí odkazuje soud na níže uvedenou podrobnou argumentaci vztahující se k poškozené, svědkyni [redacted] i rozboru závěrů znalkyně Herrové a znalce Macho.

22. Po provedeném dokazování, kdy krajský soud v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů zakotvenou v § 2 odst. 6 trestního řádu hodnotil důkazy jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností, dospěl k následujícím skutkovým a právním zjištěním.
23. Skutkový stav byl v dané věci prokázán bez jakýchkoliv pochybností. Provedeným dokazováním získal soud ucelený důkazní řetězec, na jehož základě bylo možné uznat obžalovaného vinným jednáním popsaným ve výrokové části rozsudku.
24. Zásadní podkladem pro takovýto výrok je výpověď poškozené. Tu soud považuje za zcela věrohodnou, když je podrobná, logická a přesvědčivá. Pro věrohodnost výpovědi poškozené svědčí krom celkové přesvědčivosti a konzistentnosti především znalecký posudek znalce z oboru psychologie Mgr. Macho. Jmenovaný znalec dospěl k závěru, že obecná věrohodnost poškozené je plně zachovalá. Poškozená netrpí žádnou poruchou vnímání, paměti, intelektu, osobnosti ani psychózou, které by obecně a předem zvyšovaly pravděpodobnost výskytu zkreslených výpovědí či nadměrné lhavosti, když referuje o událostech dříve prožitých. Specifická věrohodnost základního obsahu její výpovědi (tedy když uvádí, že v letech 2013-2018 měla být proti své vůli osahávána na intimních místech ze strany obžalovaného) je zachovaná. Její výpovědi o věci jsou v průběhu času přiměřeně obsahově stabilní, s adekvátními detaily, s obsahově navazujícími pasážemi, bez zjevných tendencí ke zveličování, s počátečními projevy pasivního podvolení se i pozdějšího aktivního odporu ke konání obžalovaného. U posuzované nejsou patrné tendence ke mstivosti, výpovědi nic hmotného nezískává, nemá tendence exhibovat mezi vrstevníky či v rámci rodiny. Emoční doprovod při inkriminovaných výpovědích koresponduje s jejími běžnými projevy, řečový projev je adekvátní jejím schopnostem. Výpověď neimponuje jako nacvičená či vnucená. Vzhledem k výrazné časové prodlevě mezi dobou, kdy mělo k zneužívání posuzované docházet, jeho oznámením, minimálnímu kontaktu a nepřítomnosti významnějšího konfliktu mezi obžalovaným a posuzovanou před podáním trestního oznámení, absenci silné negativní emoce posuzované vůči obžalovanému, minimalizaci způsobené újmy, negování přítomnosti trvalých následků v důsledku jednání obžalovaného, nevyjasněnému postoji k míře potrestání obžalovaného, lze vyvodit, že posuzovaná nemá vůči obžalovanému motivy mstivosti. S těmito zjištěními znalce korespondují ve věci provedené důkazy. Z výpovědí jednotlivých svědků se podává, že poškozená je pravdomluvná, nebyly u ní zaznamenány žádné výchovné problémy, má vynikající prospěch. Nebylo zjištěno, že by kdykoliv v minulosti fabulovala nepravdivé skutečnosti či někoho nepravdivě obvinila. V třídním kolektivu má bezproblémové vztahy s ostatními spolužáky, nemá potřebu strhávat na sebe pozornost. Poškozená byla ve svých tvrzeních konzistentní, nesnažila se účelově maximalizovat následky jednání, kterého se vůči ní obžalovaný dopustil. Velmi přesně popisovala konkrétnosti a detaily průběhu sexuálních kontaktů, které by jí v jejím věku rozhodně být známy neměly, například to, jakým způsobem obžalovanému musela [REDAKCE]. Tyto okolnosti nasvědčují tomu, že poškozená referuje o událostech, které fakticky prožila. Poškozená byla rovněž schopna popsat i konkrétní vjemy, které rovněž svědčí o tom, že jí podávaný popis má reálný podklad. Tak tomu bylo například v případě, kdy popisovala bolestivost v okamžiku, kdy se obžalovaný snažil [REDAKCE]. Znalec Mgr. Macho v této souvislosti konstatoval, že je velmi nepravděpodobné, že by si takovéto skutečnosti popsané se značnou mírou detailnosti dokázala vymyslet. Poškozená byla schopna rámcově vymezit časové období, v němž se vůči ní obžalovaný dopouštěl sexuálních ataků a zhruba specifikovat, v kolika případech vůči ní obžalovaný užil konkrétní sexuální praktiky. Je zřejmé, že zcela přesnou chronologickou specifikaci, není schopna poskytnout, což však rozhodně nesnižuje její věrohodnost. Znalec k tomuto konstatoval, že je v podstatě vyloučeno, aby u dítěte tohoto věku došlo k uchování přesné paměťové stopy, v níž by byl zanesen počet jednotlivých případů a jejich vzájemných časových odstupů. To obzvláště když vypovídá o skutečnostech, které se udály před několika lety. K předmětnému jednání obžalovaného tak mohlo dojít dvakrát v týdnu a potom až v delším

časovém odstupu, například za měsíc. Toto však nyní není poškozená schopna odlišit a chronologicky specifikovat. Za jedinou dílčí nelogičnost považoval znalec Macho skutečnost, že obžalovaný měl poškozenou k návštěvám v ložnici vyzývat prostřednictvím SMS, což se s ohledem na zjištěné skutečnosti jeví jako chování zvláštní. Soud však k tomuto musí konstatovat, že se nejedná o zvláštní způsob jednání poškozené, nýbrž obžalovaného. Věrohodnost poškozené nemůže být snižována do určité míry nelogickým postupem obžalovaného, který navíc vysvětlil znalec Šnorek, jenž zkoumal psychologický profil obžalovaného. Jmenovaný znalec uvedl, že takové jednání obžalovaného mělo zřejmě vyjadřovat určitou konspirativnost, resp. jakýsi „spiklenecký“ prvek, který odkazuje na utajenost daných vzájemných kontaktů. Obžalovaný ve své vnitřní jednoduchosti nebyl schopen domyslet, že tímto způsobem může de facto vytvořit důkaz pro trestní řízení.

25. Věrohodnost výpovědi poškozené je kromě přesvědčivosti a podrobnosti její výpovědi dána i znalostmi konkrétních skutečností, které byla schopna sdělit o specifikách těla obžalovaného. Poškozená totiž nejprve své matce a poté i policejním orgánům sdělila, že obžalovaný má [REDAKCE]. Jsou pouze dvě vysvětlitelné varianty, jak je možné, že touto informací disponuje. Buď obžalovanému [REDAKCE]. Takováto okolnost by pak jasně podporovala pravdivost její výpovědi o tom, že mezi ní a obžalovaným docházelo k pravidelným sexuálním interakcím. Druhou eventuální variantou je to, že o uvedené zvláštnosti se dozvěděla od matky. Tuto však na základě provedeného dokazování soud vylučuje. Matka poškozené uvádí, že se s ní o ničem takovém nikdy nebavila, což soud považuje za pochopitelné. Je zcela logické a přirozené, že rodič vůči svému malému dítěti neprezentuje informace o podobě [REDAKCE] svého partnera. Pokud by tedy matka poškozené takovouto informací poškozené sdělila, dělo by se tak s nejvyšší pravděpodobností proto, aby společně obžalovaného v této věci křivě obvinily. Ve věci však nebyla nalezena žádná indicie směřující k tomu, že by poškozená se svou matkou v rámci jakéhosi komplotu přistoupily k takto závažnému křivému obvinění. V této souvislosti je především třeba připomenout, závěr znalce Macho, že u poškozené nejsou patrné tendence ke mstivosti a její výpověď nemá znaky účelovosti či naučenosti. Pokud si na nějaké skutečnosti nepamatovala, toto uvedla, aniž by se snažila si cokoli vymýšlet. Nejsou patrné ani prvky vnucení této výpovědi poškozené ze strany jiné osoby. Mstivý motiv pak soud neshledal ani u [REDAKCE]. Z provedeného dokazování vyplývá, že vzájemné soužití obžalovaného a svědkyně sice nebylo zdaleka ideální, ovšem nijak nevybočovalo z množiny partnerských vztahů, které končí rozchodem. Z výpovědi obžalovaného i svědkyně se podává, že jejich rozchod nebyl provázen významnějšími konflikty. Jak vypověděl svědek [REDAKCE], již v té době měli s [REDAKCE] vzájemný vztah a bylo tak v jejím zájmu, aby bez problémů a zbytečných emocí ukončila vztah s obžalovaným. Bezproblémový průběh vzájemného rozchodu je patrný i z toho, že se dokázali domluvit na úpravě péče o syna i výši výživného. Ostatně, kdyby se chtěla svědkyně [REDAKCE] obžalovanému mstít (například tím, že navede poškozenou k učinění nepravdivé výpovědi vůči obžalovanému), je dán předpoklad, že by tak učinila hned při rozchodu, kdy byl mezi nimi negativní emocionální aspekt nejsilnější, nikoliv s časovým odstupem více než jednoho roku, kdy již mezi nimi byly přerušeny veškeré vazby a oni se spolu vyjma předání dětí vůbec nestýkali.
26. Rozhodnutí o vině však není založeno pouze na tvrzeních poškozené. V průběhu dokazování byly zjištěny další skutečnosti, které svědčí pro relevanci jejích tvrzení. V první řadě je třeba poukázat na výpověď [REDAKCE], která popsala situaci, kdy asi ve třetí nebo čtvrté třídě si [REDAKCE] zapomněla doma mobilní telefon, na nějž přišla zpráva od obžalovaného. Matka si zprávu přečetla a zjistila, že dceři píše obžalovaný zprávu ve znění: „Přijdeš za mnou zase dneska do postele?“ Tato zpráva byla následována další, v níž obžalovaný poškozenou instruoval, aby zprávu vymazala, aby ji neviděla matka. Odeslání první zmíněné SMS obžalovaný u hlavního líčení potvrdil, ovšem s tím, že ji zaslal poškozené omylem, když fakticky byla určena svědkyni [REDAKCE], s níž vedl intimní poměr. Toto tvrzení obžalovaného považuje soud za účelové. To je zřejmé již jen z okolností

výslechu před policejním orgánem. Obžalovaný v průběhu tohoto úkonu nejprve spontánně uvedl, že neví, proč poškozené předmětnou zprávu zasílal. Poté, co si bezprostředně po této odpovědi obhájce vyžádal přerušení výslechu, obžalovaný náhle zcela změnil své stanovisko a uvedl, že zprávu zasílal [REDAKCE]. V dané souvislosti je nad rámec výše zmíněné účelové změny výpovědi poukázat na to, že matkou zachycená skutečnost přesně koresponduje s popisem skutku podaným poškozenou, která uvedla, že tímto způsobem ji obžalovaný kontaktoval předtím, než se vůči ní dopouštěl protiprávního jednání. Svědkyně [REDAKCE] jasně uvedla, že dle bezprostředně navazujícího pokynu obžalovaného měla být zpráva vymazána proto, aby ji neviděla matka, tedy ona. Je zcela nesmyslné, že by obžalovaný trval na tom, aby zprávu neviděla matka jeho milenky [REDAKCE], kterou zřejmě vůbec neznal. Svědek [REDAKCE] také potvrdil tvrzení matky poškozené, že po přestěhování do [REDAKCE] se [REDAKCE] urputně, v některých případech až hystericky bránila tomu, když měla jet k obžalovanému spát a byla ochotna s ním být, jen pokud nebyli sami. I toto jasně nasvědčuje negativním zkušenostem poškozené a jejím obavám, že obžalovaný opětovně přistoupí k mnohokrát aplikovanému způsobu protiprávního jednání. Svědkyně [REDAKCE] a svědek [REDAKCE] uvedli, že od okamžiku, kdy se poškozená svěřila, se zásadně změnilo její chování, a to v pozitivním slova smyslu. Bylo na ní patrné, že se jí ulevilo, její chování se změnilo, zejména v tom směru, že již není tolik uzavřená, naopak je aktivní, pozitivní a opět se nadšeně věnuje svým zálibám.

27. V rámci hodnotících úvah se musel soud pečlivě zabývat skutečností, že poškozená protiprávní jednání oznámila po více než jednom roce od okamžiku, kdy s matkou odešla ze společné domácnosti. V této souvislosti dospěl k následujícím závěrům: To, že protiprávní jednání, kterého se vůči ní obžalovaný dopouštěl, poškozená neoznámila, když s ním žila ve společné domácnosti je zcela pochopitelné. Dítěte věku 6 - 10 let je na osoby, které jej vychovávají úzce vázané. Má z nich respekt, podvoluje se jejich vůli, respektuje jejich pokyny. Výše zmiňovaná SMS zpráva nasvědčuje tomu, že obžalovaný poškozenou instruoval, aby informace o jeho jednání vůči ní nesdělovala matce. Poškozená informace o protiprávním jednání matce ani třetím osobám po dlouhou dobu skutečně neposkytla. V tomto směru jistě sehrála roli obava poškozené z obžalovaného. Poškozená jednoznačně uvedla, že z obžalovaného měla strach. Tuto skutečnost má soud za prokázanou. Je pravdou, že obžalovaný přímo vůči poškozené násilně nejednal. Obava poškozené však vyplynula z jiných skutečností. Poškozená i její matka referovaly o tom, že obžalovaný chodil domů často opilý. V opilosti rozbíjel vybavení bytu, případně se i sám poškozoval. To potvrdil i sám obžalovaný. Je nepochybné, že u dítěte tyto skutečnosti mohou vzbuzovat obavy a strach. Mohou být také významným stresujícím prvkem. Dítě tyto podněty ukládá do svého podvědomí a následně se vnitřně začne agresivně jednající osoby obávat, aniž by to zjevně dávalo najevo. Jak uvedl znalec to, že obžalovaný poškozenou fyzicky nenapadl, neznamená, že z něj neměla reálný strach. Poškozená u obžalovaného vnímala ztrátu kontroly v situacích, kdy byl pod vlivem alkoholu. Dítě však nerozlišuje, zda konkrétní jednání je způsobeno užitím alkoholu či nikoliv. Vnímá celkový potenciál afektivity a nebezpečnost daného jedince. I pokud se tedy dotýčný chová neadekvátním či agresivním způsobem pouze v určitých momentech, dítě z něj má strach obecně, a to ve všech situacích, nikoliv pouze v okamžicích, které jsou navázány na požití alkoholu. Na tom, že poškozená jednání obžalovaného neoznámila, nese určitý díl viny i nedůslednost [REDAKCE], která dostatečně nereagovala na výše uvedenou SMS zprávu zaslou obžalovaným poškozené, která byla následována další zprávou, jež poškozenou instruovala k vymazání zprávy předchozí, aby ji matka neviděla. Byť první z těchto zpráv explicitně nevyjadřovala sexuální interakci mezi obžalovaným a poškozenou, měl její obsah jistě vzbudit větší aktivitu směřující k objasnění této na první pohled značně podezřelé výzvy. To obzvláště za situace, kdy se nejednalo o jedinou situaci, kdy poškozená poukázala na závadové chování obžalovaného a k předmětné zprávě odmítla podat vysvětlení, když reagovala pouze pláčem.
28. Soud je přesvědčen, že ve věci bylo dostatečně vyjasněno i to, proč poškozená o předmětném jednání promluvila až po více než jednom roce od opuštění domácnosti společně obývané s

obžalovaným. Předně je třeba poukázat na to, že v té době byl již kontakt s obžalovaným minimalizován, v důsledku čehož došlo k významnému omezení citové a výchovné závislosti poškozené na obžalovaném a postupným snížením obav, které z něj měla. Oznámení předmětných skutečností matce lze dávat do souvislosti i s tím, že s přibývajícím věkem si již dokázala v širším rozsahu uvědomit, co na ní bylo páčáno, i to, že je takové jednání zcela neakceptovatelné. Spontánním spouštěcím podnětem pak nakonec zřejmě byl rozhovor s vrstevnicí, v jehož rámci byla zmíněna i nutnost první gynekologické prohlídky, která v poškozené vyvolala obavu, jak by vysvětlila skutečnost, že již není pannou. Samotné odhalení bylo do jisté míry otázkou náhody vyvolané tím, že matka vstoupila do koupelny v okamžiku, kdy poškozená neudržela své emoce a spontánně propukla v pláč. Jak uvedl znalec je možné, že pouze díky tomu došlo k odhalení protiprávního jednání. Pokud by matka do koupelny přišla až poté, co se emoce poškozené ustálily, je možné že by o inkriminovaném jednání mlčela i nadále, případně o něm promluvila ještě později, například těsně před faktickou realizací gynekologického vyšetření. I tato skutečnost dle znalce svědčí o absenci mstivosti.

29. O okamžiku, kdy poškozená poprvé popsala jednání, kterého se na ní nevlastní otec dopouštěl, referovaly celkem tři osoby. Poškozená se nejprve v koupelně svěřila matce. Ta byla natolik šokovaná, že nevěděla, co má dělat, a proto na místo přivolala svědkyni [REDAKCE]. V tomto okamžiku vstoupil do kontaktu s poškozenou svědek [REDAKCE], který se však do řešení situace blíže nezapojil. Všichni tři uvedení jasně referovali o tom, že poškozená byla velmi rozrušená, o okolnostech věci vypovídala spontánně a sama. Její výpověď nepůsobila hraným dojmem. Svědci konstatovali, že sdělení bylo velmi věrohodné. Pokud uvedli, že se věci zpočátku zdráhali věřit, bylo to dáno nikoliv tím, že by projev poškozené byl nevěrohodný, nýbrž proto, že způsob chování obžalovaného pro ně byl naprosto šokující. Relevanci sdělovaných tvrzení si uvědomili v okamžiku, kdy poškozená sdělila, že obžalovaný má na vnitřní straně [REDAKCE] bradavičky, což matka potvrdila. Právě svědkyně [REDAKCE], která ve věci není nijak motivována k podání nepravdivé výpovědi, poskytla soudu popis situace, z něž je patrné, že se nejednalo o naplánovanou a předem připravenou akci. V okamžiku, kdy poškozená začala hovořit o jednání, které vůči ní obžalovaný několik let praktikoval, si [REDAKCE] zjevně nevěděla rady, byla zděšená a současně velmi rozčilená, což se projevilo v emotivním telefonátu obžalovanému, který se v danou chvíli nesnažil ani nijak obhajovat. Ze všech okolností daného okamžiku dle soudu vyplývá, že se jednalo o ryze spontánní reakci na šokující obsah sdělení poškozené, nikoliv o účelové a racionální jednání směřující ke krivému obvinění obžalovaného.
30. V rámci komplexního posouzení věci se krajský soud zabýval i tím, zda byla reálně dána možnost realizace sexuálních útoků popisovaných poškozenou, a to z pohledu docházky svědkyně [REDAKCE] do zaměstnání. V tomto směru učinil soud následující zjištění. [REDAKCE] byla v zájmovém období zaměstnána u společnosti [REDAKCE] v období od 27. 5. 2014 do 20. 2. 2015 (9 měsíců), z toho v pracovní neschopnosti byla 1 měsíc. U téhož zaměstnavatele pak byla zaměstnána ještě od 17. 3. 2015 do 30. 9. 2015 (6,5 měsíce). V tomto období nebyla v pracovní neschopnosti. U zaměstnavatele [REDAKCE] pracovala 1 rok od 1. 3. 2016 do 28. 2. 2017. Z toho byla v pracovní neschopnosti 4 měsíce. Celkem tedy byla v pracovním poměru po dobu přesahující 27 měsíců. V pracovní neschopnosti byla cca 5 měsíců. Fyzicky tedy v zaměstnání strávila 22,5 měsíce, tj. cca 675 dnů. Je tedy jasné, že obžalovaný měl dostatečný prostor pro vedení sexuálních útoků vůči poškozené v době, kdy matka odešla do zaměstnání. Navíc poškozená jasně uvedla, že útoky obžalovaného neprobíhaly pouze v ranních hodinách, nýbrž i odpoledne nebo večer za situace, kdy matka nebyla doma. Ani z tohoto pohledu tedy nedošlo k žádnému zpochybnění relevance výpovědi poškozené.
31. Poslední poznámku činí soud k výpovědi svědkyně [REDAKCE]. Ta zjevně k poškozené příliš pozitivní vztah neměla, což jasně vyplývá z obsahu její výpovědi. Ani její tvrzení však přesvědčení soudu o věrohodnosti poškozené nijak nenarušila. Jmenovaná svědkyně v rámci své výpovědi před soudem poukázala na to, že poškozená z koupelny chodila nahá a takto si sedala na gauč, přičemž

poukazovala na nevhodnost takového chování s tím, že ona by se takto před svými rodiči nejednala. V první řadě je nutno se pozastavit nad tím, že výtky tohoto charakteru s poučkami o morální nepřijatelnosti, činí osoba, která měla sexuální styk s druhem své kamarádky [REDAKCE], která jí v dobré víře nezištně poskytla útočiště ve své domácnosti, a to za situace, kdy se předmětné sexuální hrátky odehrávaly za přítomnosti obou dětí v bytě. I pokud by se poškozená po koupeli po určitou dobu pohybovala po bytě nahá, nikterak to nesnižuje věrohodnost jejích tvrzení. I znalec Macho uvedl, že takováto skutečnost je pouze otázkou standardů nastavených v rámci dotyčné rodiny. Jistě se nejedná o nic patologického. K poukazu svědkyně na údajnou žárlivost poškozené vůči obžalovanému soud uvádí, že takováto interpretace chování poškozené je velmi zavádějící. Vzhledem k tomu, že poškozená nalezla svědkyni s obžalovaným v posteli své matky nelze se divit, že ji následně „kontrolovala“ a měla vůči ní narážky. Takové jednání soud rozhodně nepovažuje za projev jakési nenormální žárlivosti poškozené, kterou naznačovala svědkyně, nýbrž za zcela přirozenou reakci na morálně zvrácené jednání svědkyně.

32. Z hlediska právního posouzení bylo jednání obžalovaného soudem kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Trestného činu znásilnění se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti. Shora uvedené kvalifikované skutkové podstaty jsou dány provedením styku souloží a jiným pohlavním stykem se souloží srovnatelným na dítěti mladším patnácti let. Pohlavním stykem je jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Pohlavní styk zahrnuje širokou škálu činností jako např. soulož (coitus) a jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk či anální pohlavní styk. Vzájemný fyzický kontakt obžalovaného a poškozené hodnotí soud jako pohlavní styk provedený souloží ve smyslu § 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť v důsledku jednání obžalovaného došlo ke vzájemnému kontaktu intimních partií obžalovaného a poškozené při neúspěšné snaze obžalovaného o [REDAKCE] poškozené. Protiprávní jednání bylo dále spácháno jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. To konkrétně v případech, kdy poškozené [REDAKCE], nutil ji, aby mu [REDAKCE].
33. Z hlediska stanovení přílehavé kvalifikace byl v dané věci stěžejní posoudit, zda obžalovaný ke svému činu zneužil bezbrannosti poškozené. Po provedeném dokazování má krajský soud za to, že tento kvalifikační znak byl beze zbytku naplněn. Je-li stav bezbrannosti přítomen, pak při naplnění ostatních zákonných znaků má právní kvalifikace trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku přednost před užitím skutkové podstaty trestného činu pohlavního zneužívání podle § 187 trestního zákoníku, neboť pouze tak může být dostatečně reflektována společenská škodlivost činu a současně poskytnuta zvýšená míra ochrany dětí. Jak uvádí odborný komentář k danému ustanovení, ve stavu bezbrannosti se nacházejí osoby, které sice vnímají okolní svět, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni nebo takového stavu, aby si ve své mysli dokázaly situaci, v níž se nacházejí, dostatečně přílehavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Tak tomu obvykle bývá např. u osob trpících duševní chorobou, pro niž nechápou význam pachatelova jednání, anebo u dětí či osob mentálně zaostalých, které nemají dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byly schopny posoudit význam odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku apod.
34. Konstantní judikatura pojem „bezbrannosti“ opakovaně podrobila výkladu. Lze zmínit například rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tdo 1279/2013, 8 Tdo 1053/2011, 3To 105/93. Pro posouzení otázky, zda byl u poškozeného dán stav bezbrannosti je nutno vždy pečlivě zvažovat okolnosti konkrétního případu. Stav bezbrannosti nelze bez dalšího dovozovat pouze s odkazem na věk oběti. Z konstantní judikatury vyplývá, že soud musí zejména v případě poškozených dětí zvažovat to, zda si uvědomovaly nepatříčnost pachatelova jednání a zda i s ohledem na všechny další okolnosti disponovaly skutečně účinnou obranou proti útoku pachatele. Jinými slovy, zda byl

poškozený subjekt natolik fyzicky a psychicky vyspělý, aby dal svůj nesouhlas najevo a dokázal se účinně bránit. V tomto směru je nutno vyjít zejména ze zjištění znalce, který z odborného pohledu dokáže specifikovat obecná i individuální specifika vývojových stádií osobnosti nedospělých jedinců a rozsah skutečností, které jsou schopny adekvátně vyhodnotit a odpovídajícím způsobem na ně reagovat. Zásadním zjištěním je v této souvislosti skutečnost, že v době prvního sexuálního útoku ze strany obžalovaného poškozené ještě nebylo ani sedm let. Znalec Mgr. Macho uvedl, že si poškozená v době mezi šestým a desátým rokem vůbec nemohla uvědomovat, že se na ní obžalovaný dopouští závažné sexuálně motivované trestné činnosti. Obecně je hranice rozpoznávací schopnosti v tomto směru dána až mezi desátým a jedenáctým, někdy i dvanáctým rokem věku, samozřejmě s ohledem na rozumovou zralost a úroveň intelektu. Sdělil také, že poškozená neměla za dané situace možnost se proti takovému jednání s odpovídající účinností bránit.

35. Znalec u poškozené zaznamenal morální standardy, které poškozenou determinovaly k tomu, aby se jednání obžalovaného podvolila a současně jí bránily v tom, aby se významnějším způsobem bránila či se z jednání obžalovaného vymanila. Poškozená projevuje respekt vůči autoritám i druhým osobám, současně ctí pravidla, je zodpovědná a spolehlivá. Současně je citově závislá na blízkých osobách a má vyšší potřebu sociálního přijetí. Za této situace má tendence spolupracovat a vyhovět druhému, obzvláště pak pokud se jednalo o muže, kterého de facto považovala za svého otce. Poškozená vůči obžalovanému realizovala obranu odpovídající jejím možnostem a aktuální fázi vývoje. Jednalo se zejména o to, že obžalovanému odstrčila ruku, případně když pro ni prováděné praktiky byly již výrazně nepříjemné či dokonce bolestivé, z místa utekla. Takový způsob obrany byl dle znalce zcela adekvátním způsobem obranného jednání odpovídajícím rozumové a sociální vyspělosti poškozené. Poškozená nebyla v dané situaci schopna efektivněji čelit sexuálně motivovaným aktivitám obžalovaného. Dalším v úvahu připadajícím způsobem reakce bylo to, že by o jednání obžalovaného informovala další osobu, v tomto případě přicházela do úvahy zejména matka. Tento krok se však poškozená bála učinit, vysvětlila z jakého důvodu a znalec konstatoval, že její obava byla zcela reálná. Za této situace nelze poškozenému dítěti vytýkat, že nezvolilo tento obranný mechanismus. To obzvláště za situace, kdy nebylo řádně reagováno na indicie, které signalizovaly to, že obžalovaný se vůči poškozené chová nestandardním způsobem, z něhož se podává možný sexuální podtext (nestandardní dotyky, SMS zpráva). V této situaci se matka spokojila s konstatováním obžalovaného, že se jedná o omyl a dále ve věci nekonala. Tím byl vůči poškozené vyslán signál, že ani v případě zjištění takto závažných skutečností, nenalezne adekvátní odezvu.
36. Jednání obžalovaného je dále kvalifikováno jako přečin ohrožování mravní výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, když obžalovaný úmyslně ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu. Obžalovaný zasáhl do života nezletilé poškozené zcela neakceptovatelným způsobem. Dopustil se na ní zločinu znásilnění, když jako dospělá autorita, druh její matky, kterého nezletilá poškozená respektovala, opakovaně a dlouhodobě zasahoval do její pohlavní sféry. Jak vyplývá z dokazování, obžalovaný byl i přes své závadové jednání subjektem, který měl zásadní vliv na utváření vzorců chování, sociálních rolí a hodnotového systému poškozené. Obžalovaný se od útlého věku podílel na výchově poškozené a současně ji od počátku školní docházky vystavoval závažným sexuálním útokům, které musely v jejím nitru zachovat trvalé negativní stopy. Na tom nic nemění konstatování znalce, že poškozená se díky velmi dobrému osobnostnímu nastavení zatím dokáže s těmito zásahy obstojně vyrovnávat. Předmětné vysoce společensky škodlivé jednání obžalovaného má natolik nepříznivý vliv na život poškozené, že je reálně způsobilé vyvolat v ní nežádoucí přístupy k obecně uznávaným společenským principům a pravidlům, nebezpečí deformace běžného vývoje vnímání sexuality, problémy při navazování intimních vztahů v dospělosti i předčasnou sexualizaci a rovněž negativně ovlivnit vytváření identity poškozené. Vzhledem k tomu, že dané jednání trvalo několik let, je

z pohledu dané skutkové podstaty naplněn kvalifikační znak pokračování v páčání daného činu po delší dobu.

37. Pokud se jedná o subjektivní stránku, činí krajský soud závěr, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když chtěl způsobem uvedeným v zákoně porušit chráněný zájem. Na úmysl přímý je třeba usuzovat z okolností, za nichž k útokům obžalovaného docházelo, zejména z toho, jak byly tyto provedeny i časového rámce, po něž k nim obžalovaný přistupoval. Jak uvedl znalec Mgr. Šnorek, obžalovaný byl, i přes spíše podprůměrnou inteligenci, schopen si uvědomit, čeho se dopouští i to, že tímto způsobem se rozhodně jednat nesmí.
38. Pokud krajský soud dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil protiprávního jednání popsaného ve výrokové části rozsudku, které naplňuje znaky skutkových podstat trestných činů znásilnění a ohrožování mravní výchovy dítěte, musel se zabývat tím, jaký trest za něj uložit. Při úvaze o druhu a výši trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti trestného činu z hlediska významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, ke způsobu jeho provedení a okolnostem, za kterých byl čin spáchán. Obžalovaný byl dle § 185 odst. 3 trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody v rozpětí pět až dvanáct let.
39. Protiprávní jednání obžalovaného považuje soud za velmi společensky škodlivé a zvláště zavrženíhodné. Dané jednání směřovalo vůči velmi mladé bezbranné dívce, vůči které měl obžalovaný, jako dlouholetý druh její matky, výchovné povinnosti. Poškozená měla právo na bezstarostné dětství a správné rodičovské vedení, které ji adekvátně připraví na život dospělého jedince. Obžalovaný místo toho, aby dbal na nerušený vývoj poškozené a tuto chránil před jakýmkoliv negativními vlivy, zcela neakceptovatelným způsobem zasáhl do jejího osobnostního vývoje. Velmi závažného protiprávního jednání se navíc vůči ní dopouštěl několik let. Je tak dána přitěžující okolnost podle § 42 písm. m) trestního zákoníku. Jako přitěžující okolnost je pak ve smyslu § 42 písm. n) trestního zákoníku nutno hodnotit i to, že obžalovaný spáchal více trestných činů.
40. Soud i v rámci úvah o trestu pečlivě hodnotil psychiatrický a psychologický profil obžalovaného specifikovaný znalci MUDr. Herrovou a Mgr. Šnorkem. Ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 trestního zákoníku musel přihlédnout ke skutečnosti, že obžalovaný spáchal trestný čin ve stavu zmenšené přičetnosti, když ze závěrů znalce psychiatra vyplývá, že měl pro duševní poruchu podstatně sníženou schopnost ovládat své jednání. Tento stav si ani z nedbalosti, nepřivodil vlivem návykové látky. Danou skutečnost soud nepovažuje za polehčující, neboť sama o sobě nesnižuje společenskou škodlivost jednání obžalovaného a závažnost způsobeného následku. Při určování výše trestu k ní však přihlédl a uložil tak trest mírnější, než by za dané jednání příslušel pachateli plně přičetnému, neboť má za to, že v daném případě je nutno obžalovaného adekvátně potrestat při respektování toho, že trpí duševní poruchou a rovněž zvolit opatření, které mu pomůže léčit jeho sexuální deviaci a tím do budoucna i ochránit společnost. Výše uvedené rezultovalo v uložení trestu, který reflektuje všechny zjištěné významné okolnosti a je doplněn příslušným ochranným opatřením, jímž je v tomto případě sexuologické ústavní léčení.
41. Vzhledem k tomu, že se protiprávního jednání uvedeného ve výroku tohoto rozsudku dopustil obžalovaný předtím, než mu byl doručen trestní příkaz Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 9. 2019, č.j. 8T 76/2019-65, jímž byl odsouzen za jinou trestnou činnost, musel mu být uložen souhrnný trest, za současného zrušení výroku o trestu vyplývajícího z uvedeného trestního příkazu. V souladu se zásadami ukládání souhrnné sankce, byl zopakován výrok o uložení trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu. Dále došlo k zopakování uloženého peněžitého trestu, který dosud nebyl obžalovaným v plném rozsahu zaplacen, když tato skutečnost odůvodňuje i opětovné stanovení náhradního trestu odnětí svobody.

42. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť u něj nejsou dány podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
43. Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku soud obžalovanému uložil sexuologické ochranné léčení formou ústavní z následujících důvodů: Znalkyně MUDr. Herrová u obžalovaného diagnostikovala sociální deviace - neúplnou sexualitu, v jejímž důsledku je podstatně snížena schopnost obžalovaného ovládat své jednání. Na tuto deviaci by měl obžalovaný v rámci ústavního léčení získat náhled, když současně by si měl osvojit způsob realizace sexuality. Současně konstatovala, že bez léčby je zvýšené riziko sexuálně motivované trestné činnosti. S ohledem na výše uvedené navrhl, aby soud obžalovanému uložil ochranné léčení sexuologické ústavní formou. Tento návrh má soud vzhledem k výsledkům dokazování za zcela důvodný. S ohledem na charakter trestné činnosti a závěry znaleckého zkoumání, zejména charakter zjištěné deviace činí soud jednoznačný závěr, že pobyt obžalovaného na svobodě je nebezpečný. Současně byla znaleckým zkoumáním objektivizována i druhá podmínka uložení ochranného léčení podle shora uvedeného ustanovení, a sice to, že obžalovaný jednal ve stavu vyvolaném duševní poruchou, když v daném případě se jednalo o sexuální deviace – neúplnou sexualitu.
44. Obhajoba závěry znaleckého posudku zpochybňovala a navrhl, aby byl ve věci vypracován nový znalecký posudek, případně byl přibrán znalecký ústav. K takovému procesnímu kroku není dle soudu dán žádný důvod. Jak vyplývá z ustanovení § 109 trestního řádu, je-li pochybnost o správnosti posudku nebo je-li posudek nejasný nebo neúplný, je nutno požádat znalce o vysvětlení. Kdyby to nevedlo k výsledku, přibere se znalec jiný. Ustanovení § 110 odst. 1 trestního řádu stanoví, že soud může ve výjimečných, zvláště obtížných případech, vyžadujících zvláštního vědeckého posouzení přibrat státní instituci, vědecký ústav, vysokou školu nebo instituci specializovanou na znaleckou činnost k podání znaleckého posudku nebo přezkoumání posudku podaného znalcem. Hmotněprávní i procesní normy českého trestního práva zakotvují oprávnění soudu prvního stupně hodnotit opatřené důkazy, jejich sílu a relevanci. Soud výpověďmi bývalé partnerky obžalovaného, poškozené a znaleckého posouzení jeho osobnosti Mgr. Šnorkem získal poměrně detailní náhled na osobu obžalovaného a takový podklad může komparovat se závěry znaleckého posudku Dr. Herrové. Aplikací tohoto postupu dospěl k tomu, že závěry znaleckého posudku Dr. Herrové, korespondují s dalšími důkazy získanými rozsáhlým dokazováním v této věci a je tak třeba je považovat za relevantní. O správnosti předmětného znaleckého posudku nemá soud v tomto případě pochybnosti. Z podstaty věci je zřejmé také to, že v daném případě se nejedná o výjimečný, extrémně obtížný případ, jenž vyžaduje zvláštního vědeckého posouzení, jak vyžaduje shora uvedené ustanovení, nýbrž o standardní znalecké zkoumání.
45. S ohledem na odborné závěry znalkyně Herrové má soud za to, že u obžalovaného je dána sexuální deviace – neúplná sexualita, kterou je nutno kvalifikovat jako duševní poruchu ve smyslu § 123 trestního zákoníku. Zjištění učiněná znalkyní korespondují se skutečnostmi zjištěnými dokazováním. Znalkyně konstatovala, že neúplná sexualita je deviace spočívající v poruše sexuality, konkrétně sexuálního motivačního systému. Tato deviace se projevuje mimo jiné tím, že osoba, která jí trpí je motivována jakýmkoliv genitálem, tedy i dětským. Osoba jednající pod vlivem této deviace nemá vlohy pro namlouvání, naopak jejím výlučným zájmem je souložit, a to bez ohledu na věk objektu. Tak tomu bylo přesně v tomto případě, kdy obžalovaný absolutně nedbal na standardní společensky respektované normy, dle nichž je zcela zapovězen jakýkoliv sexuální kontakt s jedinci takto mladého věku. Pokud obžalovaný nedokáže respektovat ani tato elementární morální pravidla, je zřejmé, že jeho sexuální a hodnotový systém je zásadně narušen, což zcela odpovídá závěrům znalkyně. Zjištění znalkyně o absenci norem pro namlouvání a snaze o dosažení sexuálního uspokojení bez ohledu na okolnosti koresponduje i s osobnostním profilem obžalovaného, který ve věci poskytl znalec Mgr. Šnorek. Jedná se zejména o zjištěnou neschopnost obžalovaného odložit bezprostřední uspokojení tužeb a omezenou kapacitu osobních sil schopných regulovat chování a prožívání, když tyto prvky osobnostní nastavení se projevují i v jeho

sexualitě. Předmětnému zjištění znalce o absenci sebekontroly obžalovaného v sexuální oblasti zcela odpovídá také to, že měl sexuální styk s přítelkyní jeho družky [REDAKCE], která u nich byla na základě pozvání [REDAKCE] na krátkou dobu ubytována. O ztrátě přirozených zábran svědčí to, že předmětný akt byl realizován v jejich posteli, poté, co [REDAKCE] odešla do práce, a to ještě za situace, kdy ve vedlejší místnosti byly obě děti.

46. Krajský soud tak nemá důvod odborné závěry znalkyně učiněné v této věci zpochybňovat. Její odborný pohled na věc je dán dlouhodobou praxí primářky Psychiatrické nemocnice [REDAKCE]. Znalkyně jasně specifikovala metodologická hlediska, z nichž vycházela a byla schopna obhájit i své odborné závěry. K odborné metodice jmenované znalkyně zaujaly opakovaně stanovisko i soudy vyšších instancí. Tak například v rozhodnutí sp. zn. 5 Tdo 312/2018 Nejvyšší soud ČR konstatoval, že její závěry jsou v souladu s Mezinárodní klasifikací nemocí a přidružených zdravotních problémů. Zařazení neúplné sexuality do kategorie sexuálních deviací, tedy duševních poruch je podporováno i odbornou lékařskou literaturou, podle níž jsou sexuální deviace dále členěny do tří kategorií (A, B, C), přičemž pro kategorii C je typická chybějící část sexuálně motivačního systému (srov. Kolářský Aleš, Jak porozumět sexuálním deviacím. Teoretická východiska sexodiagnostiky – cesta k tvorbě náhledu a k realizaci sexuality v mezích zákona). V rozhodnutí sp. zn. 3 Tdo 476/2016 bylo zase poukázáno na to, že jednotlivé obory pojmají deviaci do jisté míry odlišnými způsoby. Z psychologického hlediska je přítomno užší pojetí deviace, která je tradiční. Vychází z předpokladu, že sexuální chování je primárně určeno pudem, který eventuálně může být zvrácen směrem k nevhodným objektům. MUDr. Herrová je představitelkou širšího pojetí deviace, které chápe sexuální chování jako komplexnější fenomén, kdy chování je podmíněno více faktory, nejenom pohlavním pudem. Vychází z teorie motivačních systémů, která zdůrazňuje složitost sexuálního chování, v podstatě rozmanitosti faktorů, které toto chování ovlivňují. Z výše uvedeného je zřejmé, že metodologie prezentovaná znalkyní je soudní praxí přijímána, a to včetně multifaktorového náhledu na pojetí sexuální deviace a z ní vyplývajícího zařazení neúplné sexuality do kategorie sexuálních deviací. To, že znalkyně vychází z širšího pojetí deviace, v čemž se může do jisté míry lišit od některých jiných znalců, ještě neznamená, že její odborné závěry je možno a priori označit za nesprávné. Nutno dodat, že nutnost odborného působení na obžalovaného jasně deklaroval i znalec Mgr. Šnorek, který uvedl, že pokud bude uložena sexuologická léčba, bude terapeutické vedení zajištěno v jejím rámci, jinak by byl žádoucí rehabilitační program pro odsouzené.
47. S nárokem na náhradu škody se v souladu s ustanovením § 43 odst. 3 trestního řádu řádně a včas připojila poškozená nezletilá [REDAKCE]. Její nárok byl soudem shledán oprávněným, neboť je nepochybné, že následek v podobě závažného zásahu do osobnostní sféry poškozené vznikl v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného.
48. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému nemajetkovou újmu, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému tuto újmu nahradil v penězích. Z dikce ustanovení § 2951 občanského zákoníku vyplývá, že se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním, kdy toto musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Jak vyplývá z ustanovení § 2956 občanského zákoníku, vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil, jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Podle § 2957 občanského zákoníku způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. V tomto směru zákon zmiňuje mimo jiné úmyslné způsobení újmy.
49. V rámci problematiky náhrady škody učinil krajský soud závěr, že v souvislosti s úmyslným protiprávním jednáním obžalovaného vznikla poškozené závažná nemajetková újma. Byly jí způsobeny duševní útrapy a byla narušena její osobnostní práva, zejména práva na ochranu svobodného rozhodování, soukromí, důstojnosti a intimity.

50. Z hlediska výše přiznaného zadostiučinění, je třeba konstatovat, že nemajetková újma je vždy subjektivní kategorií a její náhrada vychází z různých objektivizačních kritérií. Specifičnost lidského života vede k tomu, že je nutno každou jednotlivou věc posuzovat zcela individuálně, což soud učinil a vyšel z následujících úvah, které vycházejí ze skutečností zjištěných v průběhu dokazování. Znalec Mgr. Macho dospěl k závěru, že psychický stav posuzované v době vyšetření je dobrý, posuzovaná neguje vážnější zdravotní či psychické obtíže, návratové vzpomínky, poruchy spánku, poruchy příjmu potravy, nemá potřebu psychofarmak. Její ladění je převážně optimistické, projevuje trvalý zájem o navazování a udržování kontaktů s vrstevníky. Výsledky psychologického vyšetření ani vyjádření pečující osoby nenaznačují na výraznější míru traumatizace v důsledku pohlavního zneužívání, která by posuzovanou omezovala na navyklém způsobu života. Poškozená sděluje, že pohlavní zneužívání ze strany obžalovaného vědomě vytěsnila, nechce se k tomu vracet. Přesto nelze do budoucna vyloučit nepříznivý vliv uváděných prožitých událostí, například možný výskyt negativních asociačních vzpomínek při navazování intimních vztahů v dospívání posuzované. Ze závěrů znalce tak vyplývá, že díky velmi dobrému osobnostnímu nastavení spočívajícímu v emoční stabilitě s pozitivním laděním a odolnosti poškozené nedošlo k výraznější traumatizaci. To však nemění nic na tom, že poškozená byla dlouhodobě vystavena velmi silnému negativnímu působení, které na ni mělo stresující vliv, jenž u ní způsoboval obavy i vnitřní citový diskomfort a také u ní vyvolalo nepřípustný zásah do vyvíjející se sexuality.
51. Lze tedy uzavřít, že v důsledku trestné činnosti obžalovaného bylo zásadním způsobem zasaženo do života poškozené. Trestná činnost, jíž byla ze strany obžalovaného vystavena, nese určitá rizika pro zbytek jejího života. Na druhou stranu výsledky dokazování nenaznačují na vyšší míru traumatizace způsobené předmětným protiprávním jednáním. Je tedy na místě přiznat poškozené za vzniklou nemajetkovou újmu přiměřené zadostiučinění. Za adekvátní výši tohoto zadostiučinění požaduje krajský soud částku 150 000 Kč.
52. Ke stanovení výše úroku z prodlení soud uvádí následující: Podle § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů. V adhezním řízení je rozhodné datum, kdy se obžalovaný prokazatelně dozvěděl, že poškozený nárok uplatnil. V daném případě obžalovaný tuto informaci prokazatelně obdržel na počátku hlavního líčení konaného dne 6. 1. 2020, kdy mu zmocněnec poškozené oznámil, že tato na náhradě nemajetkové újmy uplatňuje částku 300 000 Kč a úrok z prodlení ve výši 10% p.a. Z toho vyplývá, že od 8. 1. 2019 byl obžalovaný v prodlení. Vzhledem k tomu, že k prodlení došlo v prvním pololetí roku 2020, kdy byla platná repo sazba 2,00 %, činila výše úroku z prodlení 10,00 %.
53. Soud si uvědomuje, že obžalovaný aktuálně výše uvedenou částkou nedisponuje a v případě, že rozsudek nebude právní moci, bude po delší časové období ve výkonu trestu, příp. ochranného ústavního léčení. Na druhou stranu se však jedná o muže v aktivním věku, kterému nic nebrání, aby se, poté co se vrátí do běžného života, stal ekonomicky činným a z výsledků své pracovní činnosti nahradil alespoň v materiální podobě újmu, kterou poškozené způsobil. Výše přiznané náhrady rozhodně není nikterak likvidační. U obžalovaného je dán předpoklad, že bude do budoucna schopen uhradit vzniklou újmu, za současného zachování možnosti vést snesitelný a důstojný život

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Hřebíková

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

České Budějovice dne 12. března 2020

JUDr. Milan Kučera, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Hřebíková